

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

712.21

Hely

Idő

"1940"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Csókálló ruzs terem a Gellérthegyen

Forrás:

(Hely)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

(Idő)

1940. V. 5.

Csókálló ruzs terem a Gellérthegyen

Budapest székesfőváros természeti adottságain kívül a századforduló táján bizony nem sokat mutatott az ideérkező idegennek. A díszes épületek szemlélése közben hiányzott valami, amin a szem elpihenhetett. Az épületek között elterülő tereken se fa, se virág nem volt, a járdák szélét sem koszorúzták fasorok.

A hiányérzet cselekvésre indította az illetékeseket és megindult a fásítás, kertésztés. Budapest ma már nemcsak a Duna királynője, hanem „Virágos Budapest” is. A főváros kerítésítését és fásítását előre meghatározott terv szerint és központilag irányítják. Így érték el, hogy minden térnek, parknak saját külön „local couleur”-je van.

Természetes, e munka közben arra is törekedett a főváros kertészeti osztálya, hogy különleges fákat és virágokat ültessen. Ennek következtében Budapesten a kertekben, tereken vagy parkokban több olyan virág található, amely vagy egyedülálló vagy csak igen kevés helyen látható Európában. Vezető helyen áll ezek között a „török pirosító” vagy ahogy tudományosan nevezik, a *Peganum Harmala*.

Ez a bokorszerűen termő virág a Gellérthegyen van. A legenda és a tudományos kutatások egybevágó adatai szerint a török hódoltság idején került hozzánk. Különleges tulajdonsága, hogy gyökeréből és szárából pompás pirosítót lehet csinálni. Különbet, mint a párizsi laboratóriumokban raffinált eszközökkel készült ruzsok. Ezt használták Budán a török háremhölgyek, majd az ő útmutatásuk alapján, illetve az ő bevált receptjeik szerint a magyar úriasszonyok és leányok is. A törökvész dülása után senki sem ápolta ezt a különös növényt, de mégsem vészelt ki teljesen, a Gellérthegyen 5–6 bokor virított belőle. Ma már nagyon vigyáznak rá és ápolják ezt a ritka növényt.

A Városligetben és a Népkertben — ki hinné — aranyalmafák vannak. Így tavaszkor apró virágjai fehérben és rózsaszínbén kandikálnak ki a zöld levelek közül. A sok-sok fa között sokáig kell keresni az aranyalmafát, mert már csak egy-kettő van belőle. Ha az idő kegyes szokott lenni, őszre néhány példány szép alma érkezik be, ami a ritkaságon kívül hasznos is: a legremekebb kompotot adja; de nyersen is pompás ízű ez az apró, aransárga-pirosas gyümölcs.

És itt van a fügebokor. Szintén a Gellérthegyen található. Nem különös hasznathajtó, de gyönyörű! A fügebokor nálunk ritkán hoz sikerült termést, mert egy közepes faig már tönkreteszi a termést. Ha mégis beérik a termés, nem sokat lát belőle a fővárosi kertészet, mert az éj leple alatt a Gellérthegyen kujtorgó gyerekek leszedik és ellopkodják az ízes gyümölcsöt.